

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

”Pauser er stadig nødvendige. Hjernen har brug for at blive afbrudt. Pauser i hverdagen kan gå hen og blive et ritual, som er med til at holde os i gang. Kaffen i køkkenet med avisen. ... Kirkegangen kan være det om søndagen”.

Læs videre på bagsiden

Gudstjenester i juli-august 2026 i Blistrup Kirke

Søndag	5. juli kl. 09.00	Gudstjeneste v/Else Korsholm
Søndag	12. juli kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag	19. juli kl. 09.00	Gudstjeneste v/Sarah Thorngreen Auken
Søndag	26. juli kl. 09.00	Gudstjeneste v/Else Korsholm
Søndag	2. august kl. 09.00	Gudstjeneste v/Else Korsholm
Søndag	9. august kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag	16. august kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag	23. august kl. 09.00	Gudstjeneste v/Troels Toft
Søndag	30. august kl. 09.00	Lægmandsgudstjeneste v/Elsebeth Tvede

Aktiviteter i juli-august 2026 i Kirkeladen

Sommerkoncert: Bob Dylan sange med Dissing Trio: Torsdag 2/7 kl. 20.00

Nørklerne: Mandage kl. 13.30-15.30

Menighedsrådsmøde:

Torsdag 13/8 kl. 18.30

Sommerkoncert: Klaverkoncert med Kristine Thorup: Søndag 23/8 kl. 16.00

Brochuren 'Gribskov Sommerkoncerter' kan afhentes i Blistrup Kirke, Kirkeladen og på bibliotekerne

Forbehold for ændringer. Se hjemmesiden for de seneste opdateringer.

www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Pauser er nødvendige

Af sognepræst

Tina Hastrup von Buchwald

thvb@km.dk
blistrupkirke.dk

På Lemvig egnen findes en forening, jeg godt gad at blive medlem af. Når ens krop værker og begynder at brokke sig over det, der faldt den naturligt sidste år. Foreningen i Lemvig hedder "Foreningen til forundringen over, at kornet gror".

Vi har nok alle lært, at lediggang er roden til alt ondt. Men de vise ord kom i en tid, hvor manuelt arbejde betød, at kroppen blev brugt morgen til aften. Hvor pauserne derfor var nødvendige, hvis kroppen skulle holde, til kirkeklokkerne ringede solen ned.

Pauser er stadig nødvendige. Hjernen har brug for at blive afbrudt. Pauser i hverdagen kan gå hen og blive et ritual, som er med til at holde os i gang. Kaffen i køkkenet med avisen. Den lille overspringshandling midt i travlheden. Som kirkegangen kan være det om søndagen.

Jeg tror bare ikke, vi rigtigt har forstået, hvor vigtige pauserne er. Jeg kender én med hjemmearbejdsplads, der ikke tør gå ud og handle midt på dagen af frygt for, at andre tænker, han er en Doven Lars. Men arbejdsdagen er lang, og samtaler i min butik lægges, når andre kan; dvs. også efter arbejde.

Vi forstår ikke pausens betydning, som de gør det sydpå. De er nok også bedre til at overgive sig til det guddommelige, og ikke skulle forklare alt. Modsat os i Norden; vi er ret så opsatte på vores egne evner og kræfter. Vi er guder i vort eget liv, "deus in terris". Og vi vil så gerne forklare alt.

Alvorlig sygdom kan derfor gå hen og blive en ensom affære. Der findes sygdomme, vi i vores iver efter forklaringer næsten har fået stigmatiseret de ramte. Det er katastrofalt. Det er ulykkeligt og skaber tabuer. Det er psykiske sygdomme, demens, gigt eller cancer for blot at nævne få. Du kan se det i den andens øjne, når du skal forklare. De øjne fortæller dig alt: "Du har nok ikke passet på dig selv. Du har nok ikke levet sundt nok"; så du holder din sygdom for dig selv. Føler dig fordømt. Stigmatiseret. Der er nok noget om det. Du orker ikke fordømmelsen – eller forsømmelsen skulle jeg hellere sige. Det er så nemt at fordømme andre. Men det er også en forsømmelse af næstekærligheden.

Sygdom rammer gode som onde, og der er ingen plan med det. Vorherre sender ikke – som en anden CFO – et memo ud til sine medarbejdere; at den og den skal nu ind til en alvorlig samtale. Sådan fungerer det heldigvis ikke.

I stedet for fordømmelsens blik burde vi gå ud og møde næsten med et håbefuldt blik – et blik der fortæller din næste: "Jeg har hørt det meste, og alligevel ved jeg ingenting om livet. Gør mit blik på tilværelsen mere rummeligt. Fortæl mig nu din historie".

En god sommer til jer alle.

